

Vážené dámy, vážení pánové, milí čtenáři našeho zpravodaje,

přišla na mě znovu řada při psaní úvodního textu, a to v době, kdy byla provedena zásadní změna ve vedení nemocnice. Mám proto velmi vhodnou příležitost vám všem důvody této změny vysvětlit.

V představenstvu nemocnice působím od roku 2011, kdy jsem přijala nabídku funkce ekonomického náměstka spojenou s pozicí v představenstvu. Nabídka byla spojena s úkolem ekonomické stabilizace akciové společnosti, což nebyl úkol jednoduchý, ale hlavně byl dlouhodobý. Čas bylo potřeba mít k získání důvěry uvnitř nemocnice, ale i u dodavatelů a dalších spolupracujících institucí, čas byl potřeba ke kontinuitě práce a řízení, pro nastavení spolupracující atmosféry nejen k řešení běžného provozu, ale i pro další rozvoj nemocnice a jejího areálu.

V době, kdy jsem se stala členkou představenstva, měla nemocnice účetní ztrátu z minulých let bezmála 120 mil. Kč, scházely finanční prostředky na úhradu faktur, které byly po splatnosti i více než rok a půl. Zadluženost nemocnice byla nejvíce znát na jejím vnitřním vybavení, a to počínaje nákladnými přístroji a konče drobným vybavením, třeba šatními skříňkami pro zaměstnance či běžnými židlemi pro pacienty a návštěvy.

Po uzavření účetnictví za rok 2021 byla ztráta z minulých let zcela vyrovnána, evidujeme nerozdělený zisk ve výši 11 mil. Kč a rezervní fond ve výši 2 mil. Kč. V posledních třech letech bylo v nemocnici proinvestováno jen z dotačních prostředků přes 200 mil. Kč a dalších téměř 180 mil. Kč je připraveno na další modernizaci přístrojů, IT a dalšího vybavení. Významně

se změnil areál nemocnice, vyrostl interní pavilon a jsou před námi další modernizace pracovišť a nové investiční projekty. Nejen snad troufalé hovořit o splněném úkolu. Samozřejmě to nebyla jen moje práce. Bez zainteresovaného týmu, spolupráce, společných cílů a vzájemné důvěry bychom ničeho nedosáhli.

Jsem přesvědčena, že před zdravotnictvím stojí nové problémy, nové výzvy, nové technologie, které potřebují „mladou krev“, člověka s novými znalostmi a novým přístupem. Proto jsem pana hejtmana požádala o souhlas se změnou na pozici předsedy představenstva a ředitele, na kterou od 1. července 2022 nastoupil vám všem dobře známý pan Ing. Martin Pavlica. Chtěla bych mu popřát hodně sil, energie a tah na branku, chtěla bych mu popřát přízeň a spolupracující zaměstnance, ale i perspektivu v této pozici, aby mohl i on své dlouhodobé cíle a vize zrealizovat.

Závěrem mi dovoluji poděkovat vám všem, se kterými jsem těch dlouhých devět let na pozici ředitelky spolupracovala, se kterými jsem se potkávala při řešení problémů, úkolů a snad i při pozitivních hodnoceních výsledků naší společné práce. Neloučím se, nadále se s vámi budu potkávat, nyní již opět v pozici ekonomického náměstka. S úctou a obrovským díkem

Ing. Věra PROUSKOVÁ, MBA

členka představenstva, ekonomická náměstkyně

Vážení čtenáři, milí zaměstnanci,

rád bych navázal na úvodní slovo paní Ing. Věry Prouskové a několika řádky nastínil, kam povedou kroky nemocnice v následujících měsících či letech a tímto i ujistit zaměstnance a veřejnost, že budeme pokračovat v dosavadních záměrech nemocnice.

V nové funkci chci navázat na práci MUDr. Martina Metelky a Ing. Věry Prouskové, předešlých ředitelů. Je mi ctí, že jsem si získal jejich důvěru. Je naprosto výjimečné, že v představenstvu působí dva předešní ředitelé. Zachovaná kontinuita řízení pak dává jistotu zaměstnancům, stabilitu systému řízení a je také důležitá i pro firemní kulturu. V organizační struktuře proběhly minimální změny a klíčové působnosti členů představenstva zůstaly nezměněny.

Mými prioritami bude při obecném nedostatku zdravotnického personálu hledat nová řešení k zajištění provozu, zahájit realizaci nového plánu investičního rozvoje areálu, implementovat e-Health do provozu nemocnice a zajistit bezpečí pro pacienty i zaměstnance, ale i bezpečnost kybernetickou.

Personál | Jako systémový problém českého zdravotnictví vnímám nedostatek personálu, který se dotýká zejména nemocnic naší velikosti. Jen posuďte sami – stále se měnící systém postgraduálního vzdělávání lékařů, který je nepřívětivý zejména pro nemocnice našeho typu, přesun oboru všeobecná sestra ze středních škol na vysoké a vyšší odborné školy, reálné počty absolventů zdravotních škol, věková struktura praktických lékařů, limitující legislativa, struktura studijních oborů v regionu... Jedná se o problémy, které z pozice nemocnice přímo ovlivnit nemůžeme. Nezbývá než doufat, že kompetentní osoby a orgány začnou problémy skutečně řešit.

Strategie v personálním řízení bude nadále vycházet ze situace na trhu práce a regionálních podmínek. V náborech je nadále prioritou zaměření na regionální pracovníky, srdcaře, a to cestou budování značky atraktivního a férového zaměstnavatele. Budeme podporovat zájem regionálních žáků a studentů o zdravotnické obory. Situace nás již nyní nutí hledat nové způsoby organizace a poskytování péče, hledat příležitosti jak práci zefektivnit, zjednodušit, jak mezioborově spolupracovat. Příležitosti hledejme ve spojených lůžkových jednotkách, v jednodenní chirurgii, v rozšíření administrativních pracovníků do zdravotních provozů tak, aby ulehčili práci zdravotníkům, v elektronizaci procesů, v řízení kompetencí apod. Stávající legislativa a úhradové mechanismy zatím nejsou těmto postupům nakloněny, ale považují tyto trendy za prakticky nezastavitelné.

Plán investičního rozvoje | Rada Zlínského kraje schválila aktualizovaný plán investičního rozvoje areálu nemocnice. Toto je moje další priorita. Po přemístění provozů z budovy staré interny a očního oddělení do nových prostor bude zahájena demolice budov v centrální části nemocničního areálu a bude tak připraveno území pro výstavbu nového centrálního pavilonu dle schváleného plánu.

Implementace e-Health | Dalším legislativním požadavkem, ale i obecným trendem, je elektronizace procesů a implementace e-Health. Naše nemocnice byla úspěšná v dotačních žádostech na nový nemocniční informační systém a na vybudování integrační platformy. Již nyní pracují projektové týmy na implementaci moderního systému, která bude dokončena v roce 2023.

Bezpečné prostředí pro pacienty a personál | Zapomenout nemůžeme ani na bezpečí na pracovišti a na bezpečí pacientů a poskytované péče. Již v pozici člena představenstva jsem se podílel na přípravě bezpečnostní strategie, kterou začneme brzy realizovat. Prvním krokem bude zřízení fyzické ostrahy a rozšíření kamerového systému v nemocnici. Očekávám, že přítomnost fyzické ostrahy bude působit jako významný preventivní prvek pro bezpečí v nemocnici. A připravujeme i další opatření. Do oblasti bezpečnosti zařazují i kybernetickou bezpečnost. Digitalizace přináší do zdravotnictví nejen vyšší kvalitu a efektivitu péče o pacienta, ale také stále větší kybernetická rizika. IT infrastruktura je pro fungování nemocnice naprosto klíčová. Musíme bezpečnostní a preventivní mechanismy průběžně posilovat, protože nemocnice jsou bohužel častým terčem kybernetických útoků.

Dovolu si na tomto místě poděkovat zaměstnancům Vsetínské nemocnice, kteří vytváří pozitivní pracovní atmosféru, udržují rodinnou firemní kulturu a trvale se snaží o dobrou pověst Vsetínské nemocnice. V konečném důsledku chování a jednání každého z nás ovlivňuje pracovní klima, ve kterém trávíme podstatnou část života, a které citlivě vnímají nejen pacienti a klienti naší nemocnice, ale také žáci a studenti na odborných praxích. Doufám, že společně budeme v nastaveném trendu dále pokračovat.

Ing. Martin PAVLICA, MHA
předseda představenstva, ředitel

Rekonstrukce zahájena, chystá se další stavba

Dopravu v areálu i činnost některých pracovišť ovlivnila zahájená rekonstrukce pavilonu K – Čtyřlístek. Jejím cílem je vybudování moderního zázemí pro hemodialyzační oddělení a další související práce. Z prostředků Zlínského kraje zde bude investováno bezmála 115 milionů korun.

„Jedná se o vybudování pracoviště hemodialýzy ve druhém nadzemním podlaží, včetně úpravny vody a dalších potřebných technologií. Upraveny budou také prostory infekční ambulance, vybudováno zázemí pro SZŠ – studenty na praxi a jejich vyučující, vytvořeny prostory pro záložní server,“ vysvětlil provozní náměstek Ing. Ladislav Kašpar s tím, že budova bude nově disponovat vzduchotechnikou a klimatizací. „Souběžně bude vybudována komunikační vertikála na západní straně budovy s výtahem a schodištěm pro přístup pacientů,“ doplnil a pokračoval: „Staveniště bylo předáno v závěru června zhotoviteli, společnosti Zlínstav. Účastníme se pravidelných kontrolních dnů, stejně jako zástupci Zlínského kraje. Práce potrvají do června příštího roku.“

Staveniště bylo ohrazeno, infekční ambulance a odběrové centrum byly přemístěny do prostor staré interny, přestěhováno bylo také dětské oddělení, a to do třetího patra pavilonu G (Triangl).

Nemocnici čeká ještě další stavební činnost. „Očekáváme zahájení budování přístavby k budově B, prostor pro magnetickou rezonanci. Předpokládáme, že zkušební provoz magnetické rezonance bude zahájen v srpnu roku 2023. Pracoviště bude provozně připojeno k radiodiagnostickému oddělení,“ vysvětlil ředitel nemocnice Ing. Martin Pavlica s tím, že tyto stavební akce neulehčují již tak náročné dopravní situaci. „Během léta jsme vybuďovali 24 odstavných ploch pro auta v areálu tak, abychom vytěžili parkovací možnosti na maximum,“ uvedl Ing. Martin Pavlica.

Kroužek nabízí seznámení se světem zdravotníků

Po originálním Valašském Medik Klubu (určeném pro středoškoláky), přicházíme se speciálním projektem pro žáky 5. až 9. tříd základních škol. Program kroužku Mini Medik jsme připravili ve spolupráci se vsetínským Alcedem.

„Žájemci získají základy první pomoci a obvazové techniky. Navštíví jednotlivá oddělení, zábavnou formou si vyzkouší práci zdravotníků a na závěr je čeká i vědomostní soutěž,“ uvedl PR pracovník naší nemocnice Jan Rohlík, který bude zároveň lektorem kroužku. Žájemci se budou setkávat pravidelně jednou za čtrnáct dnů, vždy od 15.00 do 16.30 hod. Cena kroužku je 900 Kč, plánováno je 14 schůzek. První se uskuteční 6. října v 15.00 hod. v knihovně Vsetínské nemocnice.

Zápis do Mini Mediku, stejně jako do dalších kroužků a kurzů na školní rok 2022/23, bude zahájen 30. srpna 2022 online na webu Alceda – střediska volného času a plavecké školy.

Na rehabilitaci parafinové zábaly a plynové injekce

Parafinové zábaly se využívají pro aplikaci termoterapie. „Dochází k uvolnění svalů, kloubů, zlepšuje se prokrvení. Výhodou je také intenzivní hydratace,“ uvedla vedoucí fyzioterapeutka rehabilitačního oddělení Mgr. Pavlína Matějčková.

Parafinové zábaly se využívají při artróze (zejména drobných kloubů ruky), revmatoidní artritidě, Bechtěrevově chorobě, póruřazových a bolestivých stavech. „Parafín je speciální vosk, který má schopnost zadržovat po dlouhou dobu teplo. Po užití jej můžeme ve formě parafinových rukavic nebo obkladu, který se ponechá na těle patnáct až dvacet minut,“ dodala fyzioterapeutka s tím, že před použitím je parafín zapotřebí zahřát na teplotu okolo 55 stupňů Celsia.

V případě plynových injekcí se aplikuje oxid uhličitý přímo do podkoží do bolestivých míst. Mírní bolesti zad a páteře, ale jsou úspěšné také u zánětlivých degenerativních onemocnění kloubů, artrózy, pomáhá při hojení jizev různých lokací, u léčby srůstů, bolestí hlavy, rovněž u bolestivých ztuhnutí ve svalech. „Léčivou proceduru je vhodné aplikovat šest až desetkrát,“ komentovala fyzioterapeutka. Cena jedné aplikace je stanovena na 100 korun.

Objednat se zájemci mohou v pracovních dnech na recepci rehabilitačního oddělení, osobně nebo telefonicky na telefonním čísle 571 818 624.

Obhájili certifikát, k hojení využívají derivát z placenty

Novinkou v léčbě chronických ran v naší nemocnici je aplikace bionáplasti z amniové membrány – průhledné blanky, která z placenty přechází na plod, obklopuje jej a chrání.

Hovořil o chirurgii ruky, představil karpektomii

Zdravotníci z chirurgie či rehabilitačního oddělení, ale také středoškoláci se zájmem o další studium medicíny či přírodních věd se účastnili přednášky docenta MUDr. Pavla Dráče, Ph.D, přednosta Traumatologické kliniky Fakultní nemocnice Olomouc.

Chirurgie ruky má právě v Olomouci dlouholetou tradici, starají se o pacienty téměř z celé republiky. „Devatenáct procent všech poškození skeletu a pohybového systému připadá právě na úrazy rukou,“ uvedl MUDr. Dráč. Představil například operační metodu proximální karpektomie, která je indikována u léčby těžkých degenerativních změn zápěstí. Hovořil o řešení karpální nestability či skákavého (lupavého) prstu. Rovněž o replantacích i transplantacích, těm se věnovala také část mezinárodní konference v Londýně, které se v letošním roce zúčastnil.

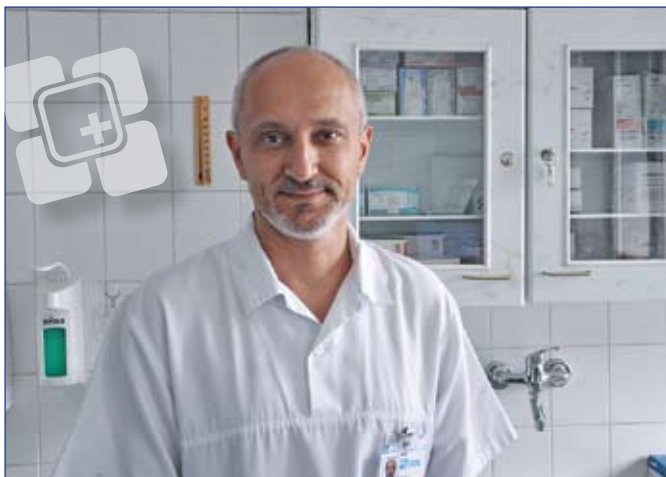
Akce se konala v aule gymnázia (MG, SZŠ a VOŠZ Vsetín) v rámci festivalu Literární jaro ve Vsetíně. Vsetínská nemocnice byla partnerem akce. V jejím průběhu zaznělo poděkování zdravotníkům za náročnou práci (nejen v covidové době) i gratulace nemocnici k 111. výročí, které si letos připomíná.

Literární jaro ve Vsetíně již třináctým rokem představuje významné osobnosti, nejen ze světa literatury, ale také dalších oblastí kultury a vědy. Přípravuje rovněž besedy s úspěšnými absolventy. MUDr. Pavel Dráč je jedním z nich, školu absolvoval před 31 lety. A má blízký vztah i k naší nemocnici. Jeho otec byl dlouhá léta primářem gynekologicko-porodnického oddělení, informace o něm najdete na dalších stránkách našeho zpravodaje.

„Amnioderm, jak zní název bionáplasti, využíváme u stagnujících ran, kde byly vyčerpány dostupné metody vlhkého hojení,“ uvedla sestra pro hojení ran Vladimíra Rohlíková. Aby pracoviště mohlo tuto metodu používat, musí splňovat kritéria stanovená zdravotní pojišťovnou. Jedním z nich je Certifikát garance kvality České společnosti pro léčbu ran. „Jsme držiteli certifikátu již od roku 2020, letos se nám jej podařilo obhájit na další dva roky,“ upřesnila Rohlíková. Pro aplikaci prostředku Amnioderm je zapotřebí i certifikát Institutu pro hojení ran a transplatnací amniové membrány. Ten mají na vsetínském chirurgii MUDr. Tomáš Bár a MUDr. Michaela Filová.

Příprava derivátů z placenty probíhá v Národním centru Tkání a Buněk v Ostravě. Tkáň je v souladu s českou legislativou získávána od živých dárkyň, aseptickým způsobem při porodu císařským řezem. „Díky přítomnosti růstových faktorů se nastartuje proces hojení,“ naznačila sestra pro hojení ran a pokračovala: „Na našem pracovišti jsme Amnioderm aplikovali šesti pacientům s nehojící se ránou různé etiologie. Ve třech případech se rána zhojila po dvou aplikacích. U dalších léčba ještě probíhá.“

Křečové žíly: zdravotníci patří také k ohroženým

Křečové žíly jsou nejčastějším žilním onemocněním, které dnes řadíme mezi civilizační choroby. Do cévní ambulance pacienty přivádí pocit těžkých a unavených nohou, náročné vstávání po dlouhém sezení, provázené modřinami metličkami, ale i vystouplými žilními provazci, hrozcími bércovým vředem. Nejen o křečových žilách a možnostech léčby jsme hovořili s MUDr. Petrem POVÝŠILEM, zástupcem primáře chirurgického oddělení. V naší nemocnici pracuje již jednatřicet let a věnuje se mnoha dalším zákrokům. V současné době je také u zrodu nového nemocničního informačního systému.

Jaká byla Vaše cesta k medicíně? Věnoval se tomuto oboru někdo z příbuzných, měl jste své vzory? „Mezi mými blízkými nebyl žádný lékař. Dokonce toto povolání nebylo mezi těmi, pro která jsem se rozhodoval. Při výběru vysoké školy jsem volil původně programování, které tehdy bylo v počátcích, ale konečná volba padla na medicínu. Svou roli zřejmě sehrálo i to, že na medicínu se hlásili mí dva blízcí kamarádi.“

Chirurgie je náročná. Byla první volbou? A proč právě tento obor? „Rozhodování bylo podobné, jako výběr vysoké školy. Nebylo promyšlené. Zřejmě jsem potřeboval určitou výzvu, také mi přišlo logické uplatnit se v nějakém větším oboru. Vyhovuje mi praktické uplatnění, práce rukama.“

Vaši specializací je cévní chirurgie. Jaké zákroky provádíte nejčastěji? „Statisticky nejčastější jsou pochopitelně zákroky pro žilní onemocnění, operace varikozit dolních končetin. Dříve jsme prováděli operace karotid, bypassy na dolních končetinách, arteriovenózní spojky. Operace na tepenném systému se na našem pracovišti provádí již minimálně, a to zejména v akutních situacích. Elektivní výkony jsou již soustředěny do cévních center, velkou část zákroků na tepenném systému přebírali intervenční radiologové. S trochou nadhledu je potřeba konstatovat, že je to logický vývoj.“

Co můžete nabídnout pacientům, které trápí křečové žíly? Pocity těžkých nohou? „V první řadě jednoznačně posouzení stavu, tedy vyšetření. Pro některé pacienty je vhodná operace, dle mých zkušeností je stále velmi užitečné klasické operační řešení. V některých případech pacient může profitovat z ošetření laserem či radiofrekvenční ablací. Tyto metody však nejsou vhodné pro každého, jsou rovněž finančně náročnější. Dalšími cennými prostředky jsou kompresivní terapie, farmakoterapie, režimová doporučení.“

Důležitá je jistě i prevence. Kdo je z Vašeho pohledu ohroženou skupinou? Stále sedící, lidé stojící u pásu? A jsou mezi Vašimi pacienty často zdravotníci? „V rozvoji žilní nedostatečnosti hraje roli řada faktorů. Například dědičnost, obezita, pohlaví, věk, profesní zátěž dlouhodobým stáním nebo kouření. Některé faktory jsou ovlivnitelné, některé z principu ne. Zdravotníci zátěží dolních končetin patří jistě mezi ohrožené skupiny. Doporučit lze pravidelný pohyb, omezení dlouhého stání, v určitých situacích je užitečná kompresivní terapie.“

Kdy by měl pacient přijít za lékařem? Platí také u křečových žil, že čím dříve, tím lépe? „Někdy. Lidé mají často představu, že kdyby přišli dříve, křečové žíly by se u nich nerozvinuly. Většinou tomu tak není. Lékař svým vyšetřením nezmění dispoziční pacienta. Na druhou stranu je možné včasnou operací dosáhnout výrazného zlepšení zdravotního stavu dolní končetiny, někdy s dosahem na celkový zdravotní stav. Lze často zabránit rozvoji pokročilejších změn jako je například bércový vřed žilní etiologie. V tom je těžiště chirurgické péče v této oblasti.“

Naše operační sály v minulém roce zmodernizovaly své vybavení. Poznáte to při své práci? Jakých novinek si nejvíce ceníte? „Každého těší pracovat na dobře vybaveném pracovišti. Úroveň odvedené práce na vybavení přímo závisí. Z novinek bych zmínil robotické rameno, které šetří naše síly při náročnějších laparoskopických operacích, 3D kameru nebo ECG vizualizaci prokrvení střešní stěny v oblasti anastomózy při operacích tlustého střeva.“

V současné době jste členem týmu, který se podílí na přípravě nového informačního systému. Co je pro Vás jako pro lékaře při této činnosti důležité? Jaký by podle Vás měl nový systém být a co by v něm nemělo chybět? „Informační systém nemocnic dnes plní daleko více funkcí, než plnily svého času psací stroje. Jedná se o velmi komplexní program, jehož vytvoření vyžaduje spolupráci mnoha odborníků. Pro všechny zúčastněné, tedy i pro lékaře, je nejdůležitější, aby výsledný produkt byl funkční, uživatelsky přívětivý, aby zvládl napojení na eRecepty, eNeschopenky, na evidenci obyvatel, pojišťovny a podobně. Z mého pohledu lékaře musí program umět zpracovat všechny lékařské činnosti, jako je zápis ambulantního vyšetření, vystavení žádanky na RTG vyšetření, vystavení již zmíněné eNeschopenky, eReceptu, ale také poukazu do lázní a podobně. Každá činnost by se měla odehrávat co nejjednodušeji a nejefektivněji. Například tisk dokumentu na jedno kliknutí, ne aby lékař musel proklikávat čtyřikrát. Aby ovládání programu bylo maximálně intuitivní, vyhledávání položek v různých seznamech přívětivé a další a další požadavky.“

Chirurgie přináší velké množství stresu. Jak relaxujete Vy? Sport? Dobrá kniha? „K činnostem, při kterých si odpočinu, se řadí plavání, pohyb v přírodě.“

Jak strávíte letošní léto? Kam zamíříte na dovolenou a které místo považujete za nejkrásnější u nás v regionu? „Na dovolenou zaměřím na menší výlety, nic bombastického. Jde o to, abych si přiměřeně aktivně odpočinul. Cestování do vzdálenějších zahraničních destinací mě v současné situaci moc neláká. Nedokážu asi označit místo nejkrásnější, ale hezkým cílem pro neadrenalinové výlety jsou například Luhačovice, kam několikrát ročně rád zavítám.“

• Nezapomínejte na svůj imunitní systém. **Imunit Echinacea kapky** jsou extraktem z kořene rostliny Echinacea purpurea (třapatka nachová či také rudbekia). Jsou účinným prostředkem pro zvýšení odolnosti organismu, podporují imunitu a přirozenou ochranu horních cest dýchacích. **Balení 100 ml. za 199 Kč.**

• Vyzkoušejte doplněk stravy **Magnetrans s hořčíkem** ve formě granulátu k přímému podávání (375 mg hořčíku v jedné dávce). Ideální na cestování. Příjemně a rychle se rozpouští v ústech. Hořčík přispívá k normální činnosti svalů, kostí a zubů, energetického metabolismu. **V balení 50 tyčinek za 130 Kč.**

• **Zpátky do školy** | Nabídka přezůvek Peon s certifikací Zdravá stopa pro zdravý růst a pohodlí předškoláků i školáků. Do vyprodání zásob, s možností objednat další výrobky. Lékárna DUO v poliklinice je otevřena každý všední den od 7.00 do 17.00 hodin.

Připravujeme

Září • 6. 9. 2022 | VRAŤ SRDCE DO HRY | Preventivní akce u Lékárny DUO v poliklinice se koná od 8.00 do 12.00 hod., je zaměřena na poskytování první pomoci, masáž srdce a použití defibrilátoru. Připraveno u příležitosti Světového dne první pomoci, který si v září připomínáme.

• **9. 9. 2022 | ZÁŘENÍ NA DŘEŇ** | Nábor do registru dárců kostní dřeně v rámci Valašského záření. Do registru mohou vstoupit zájemci ve věku 18 až 35 let. Zapotřebí je dobrý zdravotní stav bez závažných onemocnění v minulosti, vyplnění dotazníku, odběr malého vzorku krve, ochota pomoci při záchraně života a zdraví těžce nemocných pacientů s poruchou krvevotvorby.

• **20. 9. 2022 | ZAMĚŘENO NA SRDCE** | Preventivní akce u Lékárny DUO v poliklinice se koná od 8.00 do 12.00 hod., je zaměřena na prevenci kardiovaskulárních chorob. Měření krevního tlaku, poradenství, nabídka vitaminů a doplňků stravy. Připraveno u příležitosti Světového dne srdce, který si připomínáme poslední neděli v září.

• **21. 9. 2022 | SLAVNOSTNÍ VEČER** u příležitosti 111. výročí naší nemocnice. S oceněním zdravotníků a skupinou Žamboši. Informace na pracovišti komunikace a marketingu.

Říjen • 3. 10. 2022 | NEJEN PRO SENIORY | Preventivní a prezentační akce u Lékárny DUO v poliklinice, připravená u příležitosti Mezinárodního dne seniorů. Od 8.00 do 12.00 hod. Představení kompenzačních, rehabilitačních a inkontinčních pomůcek. Poradenství.

• **13. 10. 2022 | KOSTI, KLOUBY, PÁTEŘ** | Jak se připravit k operaci kloubů, jak vypadají náhrady a co nás čeká po zákroku? Ale také nabídka prostředků a doplňků stravy, které pomohou udržovat naše kosti a klouby v dobré kondici. Akce u Lékárny DUO v poliklinice od 8.00 do 12.00 hod. Připraveno u příležitosti Světového týdne kostí a kloubů.

• **Kampaň RŮŽOVÁ STUŽKA** opět zaměří pozornost na prevenci onkologických onemocnění. Návčiv samovyšetření prsu bude 14. 10. 2022 možný také v poliklinice před Lékárnou DUO.

Aktuální informace k akcím vždy na webových stránkách a facebookovém profilu nemocnice

Paliativní péče

Paliativní péče je přístup zaměřený na zvyšování kvality života pacientů a jejich rodin v situaci, kdy čelí život ohrožující nemoci. Paliativní tým se formuje i v naší nemocnici a má za sebou první úspěchy. Velkou inspirací a podporou k tomuto kroku byla již dříve zahájená spolupráce s předním odborníkem MUDr. Ondřejem Kopeckým, jeho nedávná návštěva Vsetína a společná diskuze nad problematikou.

MUDr. Ondřej KOPECKÝ

„Paliativní medicína jako obor je zvláštní tím, že nemáme k dispozici sofistikované přístroje, tablety, infuze, ale naše základní dovednosti spočívají v tom, že si umíme spolu se všemi zúčastněnými promluvit o složitých věcech, dopřát respekt jak zdravotníkům, kteří se starají, tak i nemocným a jejich rodinám v tom, co potřebují. Když bych to měl jednou větou shrnout, tak naše práce je o tom, aby i s těžkou nemocí se dal žít lidsky přijatelný život,“ shrnul krátce při návštěvě naší nemocnice přední odborník na paliativu, primář Kliniky paliativní medicíny 1. LF UK a VFN v Praze MUDr. Ondřej Kopecký. Jeden z aktérů oceňovaného filmu Jednotka intenzivního života, promítaného při společném setkání v kině Vatra. Zúčastnili se jej nejen naši zdravotníci, ale také zástupci sociálních služeb i okolních nemocnic. Informace se objevily v médiích, televizní reportáži, rozhovor s MUDr. Kopeckým přinesl i náš podcast Pod kloboukem.

Do práce vznikajícího Podpůrného a paliativního týmu se v naší nemocnici kromě všeobecné sestry Bc. Michaely Orságové, DiS. a zdravotně-sociálního pracovníka Bc. Radima Bleši budou postupně zapojovat lékař MUDr. Milan Doležel a naši dva nemocniční kaplani Bc. Marta Koňářková a Jiří Michut. Členové týmu využili Grantového programu rozvoje vzdělanosti v oblasti paliativní péče, který vyhlásil Nadační fond Kliniky paliativní medicíny. Získané prostředky budou použity k individuálnímu vzdělávání, účasti v kurzech a na konferencích. U lékaře k podpoře specializačního vzdělávání v oblasti paliativní medicíny.

Bc. Michaela ORSÁGOVÁ, DiS. má kromě mnohaleté nemocniční praxe také tříletou zkušenost s prací v mobilním hospici. V nemocnici se již starala o první pacienty, kteří potřebují paliativní péči: „Oslovili mne z interního, chirurgického, neurologického oddělení, ale stalo se, že si moji pomoc vyžádala sama pečující rodina. Proběhla rodinná konference, kde jsme probrali stávající situaci a plánovali následující hodiny, dny. Někdy bylo zapotřebí více schůzek, někdy stačila jedna. Co se týká pacientů samotných, ocenili možnost pohovořit si o svých obavách, přáních, probrat otázky. Ve čtyřech případech se nám podařilo splnit přání pacienta dostat se domů ke své rodině, přičemž péči zajistil mobilní hospic. Je dobře, že v naší oblasti máme dva skvělé mobilní hospice a také jeden standardní, kamenný. Všichni poskytovatelé jsou ochotní rychle reagovat na naše požadavky.“

Jaké otázky kladou pacienti či příbuzní nejčastěji členům paliativního týmu, jsme se zeptali při osobním setkání přímo **MUDr. Ondřeje KOPECKÉHO**: „Nejčastější otázkou nemocných se závažnou chorobou je, jak to všechno zvládnou, jak bude vypadat život s nemocí, co přinese, kolik bolesti, bezmoci. Častou otázkou je, jestli budu přítěží pro své blízké. Naopak u rodin je nejčastějším dotazem, jak zvládnou pečovat o svého nemocného, o čem vlastně spolu můžeme a máme mluvit. Mám pocit, že lidé, kteří vědí, že trpí vážnou nemocí, vědí, že život jednou skončí a zřejmě i brzy, a tak vlastně od nich málokdy slyšíme úzkostnou otázku, jestli tohle je ta nemoc, která povede k úmrtí. Častěji se ptají, kde je moje místo, jak si mí blízcí poradí, jak to bude probíhat, budu mít po ruce někoho, kdo mi pomůže, když mi bude zle?“

Práce paliativního týmu nemusí končit ani úmrtím pacienta. „Obzvlášť pokud úmrtí probíhá v nějakém komplikovaném kontextu, tak paliativní tým poskytuje konzultace a doprovázení pozůstalým. Když si představíte, že zemře mladý rodič malým dětem, sourozenec a další dítě má podobnou diagnózu, tak práce paliativního týmu pokračuje dál,“ vysvětloval MUDr. Kopecký.

Mnohé další otázky a odpovědi – rozsáhlý, bezmála půlhodinový rozhovor s MUDr. Kopeckým najdete na webu nemocnice, v rubrice Informace, sekci Podcast. A také v aplikacích YouTube, Apple Podcasts a Spotify.

Ke zdravotnické profesi se vrátila po třiceti letech

„Začínala jsem v podstatě znovu, všechno pro mne bylo nové.“ Tak vzpomíná Zuzana Kožehubová na příchod do nemocnice po mnoha letech práce mimo zdravotnický sektor. Její příběh byl jedním z impulzů při vzniku nového programu Návrat do zdravotnictví. Právě paní Zuzana je důkazem toho, že cesta zpět k vystudované profesi je možná i po mnoha letech.

Po absolvování střední zdravotnické školy nastoupila na vsetínskou internu, kde dva roky působila. Po mateřské dovolené ale nemocnici vystřídala práce v jeslích a o pár let později v bankovním sektoru. „V bance jsem pracovala dvacet devět let. Když se má pozice rušila, už jsem do kanceláře nechtěla. Spolužačky se zdravotky, se kterými jsem kontakt nikdy neztratila, mi řekly, ať to zkusím v nemocnici, ať jdu za nimi,“ zavzpomínala paní Zuzana.

V červnu 2020 nastoupila na vsetínskou chirurgii. „Využili jsme její komunikativnost, začala pracovat na chirurgické ambulanci. Už předem jsme se domluvily, že zapracování v tomto případě bude delší,“ komentovala vrchní sestra chirurgického oddělení Bc. Miriam Valchářová. I tak to podle paní Zuzany nebylo jednoduché. „Všude kolem sebe jsem měla papírky s různými poznámkami. Všechno jsem se ale díky výbornému kolektivu doučila. To víte, zdravotnictví se během mé nepřítomnosti hodně změnilo,“ vysvětlila s úsměvem paní Zuzana.

Zájemci, kteří podobně jako paní Zuzana zvažují návrat ke zdravotnické profesi, mohou využít stejnojmenného programu, v jehož rámci jsou připraveny konzultace a stáže. Součástí je i spolupráce s mentorem, který je bude provázet nejen prvními měsíci v zaměstnání.

Vsetínská nemocnice a.s.

111 let nemocnice na Vsetíně

Máte zdravotnické vzdělání, ale chybí Vám praxe? Rádi byste se vrátili k původnímu oboru, ale máte obavy z nedostatku zkušeností?

Pro všechny zdravotníky (např. sestry, ošetřovatele, sanitáře), kteří přemýšlejí o návratu k původní profesi, jsme připravili program:

Návrat do zdravotnictví

Co Vás čeká?

Individuální konzultace

Čeká Vás prezentace zahrnující informace o naší nemocnici, aktuální situaci ve zdravotnictví, možnostech zaměstnání, volných místech, finančních podmínkách, možnosti kariérního růstu a vzdělávání, benefitech aj. Dostanete prostor ptát se na to, co Vás zajímá.

Stáže na odděleních

Absolvujete dvoudenní stáž na jednom z oddělení: chirurgickém, následné péče, dětském, interním. Pokud se nemůžete rozhodnout, které by Vás zajímalo nejvíce, můžete absolvovat stáž na všech zmíněných odděleních.

Maximální podpora při adaptaci

Po nástupu Vám bude věnována zvláštní pozornost. Bude se Vám věnovat určený mentor, který Vás bude provázet pracovním procesem, dokud si při práci nebudete zcela jistí.

Na Vaše případné otázky rádi a ochotně odpovíme:

Mgr. Pavla PSOTOVÁ | [personalistka](mailto:psotova@nemocnice-vs.cz)
tel.: 571 818 445 • e-mail: psotova@nemocnice-vs.cz

Vznikla nová oddělení a infekční pavilon

V putování historií naší nemocnice jsme si minule připomenuli dobu válečnou a poválečnou, okolnosti výstavby chirurgického pavilonu i významné osobnosti, především chirurga, primáře a ředitele nemocnice MUDr. Josefa Holze a primáře gynekologicko-porodnického oddělení MUDr. Rudolfa Houdka. Na něj vzpomínal jeho nástupce MUDr. Pavel Dráč. Dnes se o tomto gynekologovi dozvíme více, stejně tak o jeho době a dalších osobnostech této historické etapy. I tentokrát nám bude průvodcem kalendář připravený k 111. výročí vzniku nemocnice, které si letos připomínáme.

Založil a vedl poradnu pro bezdětná manželství

Primář gynekologicko-porodnického oddělení **MUDr. Pavel Dráč, CSc.** přišel do Vsetína v roce 1973 po mnohaletém působení v Brně. Bylo mu tehdy jednapadesát let. Pod jeho vedením se naši gynekologové zaměřili na odhalování rizika předčasných porodů, předcházení neplodnosti, v onkologickém a geriatrickém programu byla soustavná pozornost věnována předrakovinovým stavům. Činnost oddělení byla obohacena o nové diagnostické a léčebné metody, podstatně se rozšířilo spektrum operačních výkonů.

MUDr. Pavel Dráč dlouhá léta vedl ambulantní poradnu pro bezdětná manželství. V regionu tehdy fungovaly i další specializované poradny, například pro dětskou gynekologii, pro gynekologii dospívajících, pro riziková těhotenství, pro antikoncepci či poradna kolposkopická. V rámci zdravotně-výchovné činnosti se pořádaly přednášky o kojení či samovyšetření prsu. Organizoval se nábor dobrovolných dárců krve z řad rodinných příslušníků rodiček a pacientek, kterým byla poskytnuta krev. Jen v roce 1975 takto získali 35 dárců krve. Akce se opakovala i v dalších letech.

Trojčata byla překvapením pro maminku i porodníky

Sedmdesátá léta dvacátého století byla obdobím vysoké porodnosti. Rekordní počet porodů byl zaznamenán v roce 1975, kdy v nemocnici rodilo 1 500 maminek. O čtyři roky později zažilo gynekologicko-porodnické oddělení nečekanou událost: místo očekávaných dvojčat přivedla maminka Jana při spontánním porodu na svět trojčata.

Po letech zbyly jen fotografie bez bližšího popisu, jedna z nich se dostala i do našeho kalendáře k jedničkovému jubileu. Tam ji zahlédla paní Martina Lagačová. Ozvala se a doplnila řadu informací, o kterých jsme do té doby neměli ani zdání. „Jsem sestra trojčátek. Když se holky narodily, bylo mi pět let,“ prozradila úvodem a pokračovala: „Maminka vůbec netušila, že čeká trojčata. K dispozici nebyly takové přístroje jako dnes, a tak se to dozvěděla až na porodním sále. Chtěla Janu a Lenku, třetí jméno ani neměla připravené. A tak Petru pojmenovali po zdravotní sestře, která tehdy mamince pomáhala.“

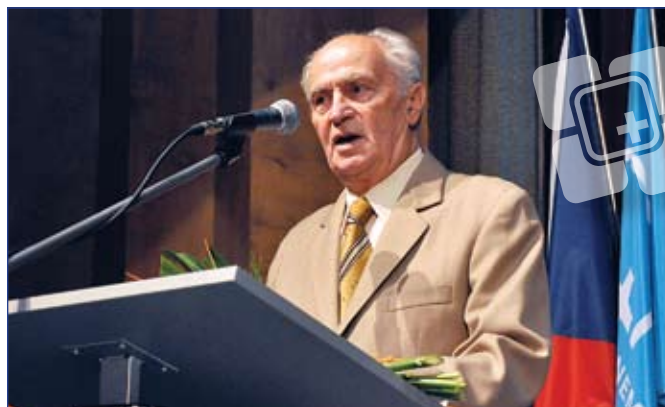

Trojčata měla porodní váhu od 1 600 do 2 000 gramů a domů se dostala až ve dvou měsících. „V té době byla trojčata kuriozita a maminka to myslím neměla vůbec jednoduché. Ale všechny jsme vyrostly a zůstaly na Valašsku. Maminka letos slaví sedmdesátku, právě v červenci, kdy je její fotka ve vašem kalendáři. Moc za něj děkuji, je krásný,“ reagovala paní Martina.

Ultrazvuk pro těhotné a KTG na porodním sále

Zkvalitňovalo se přístrojové vybavení, gynekologie se rozvíjela. V roce 1978 již bylo v průběhu porodu využíváno monitorování ozev pomocí ultrazvukového detektoru. Od počátku roku 1988 měli gynekologové ve Vsetíně k dispozici ultrazvukový přístroj, u všech těhotných se začalo provádět ultrazvukové vyšetření dvakrát během těhotenství. Na porodním sále byl instalován kardiokotograf, KTG vyšetření podstupila každá rodička.

MUDr. Pavel Dráč zastával funkci primáře patnáct let, až do roku 1988. V nemocnici působil další tři roky a lékařské činnosti se věnoval i po odchodu do penze. V roce 2011 byl oceněn u příležitosti 100. výročí naší nemocnice. Zemřel o pět let později ve věku 94 let.

Primář MUDr. Slavoj Vrzala (uprostřed) se svým týmem

Na záškrť dávaly petrolej, břicho léčily matky svíčkou

Když hovoříme o gynekologicko-porodnickém oddělení, musíme následně zmínit dětské oddělení, zřízené 30. 4. 1946. Prvním primářem byl **MUDr. Slavoj Vrzala**, jeho fotografii najdete v našem historickém kalendáři uprostřed červencové strany. Začátky oddělení přitom nebyly nijak idylické. Primář se potýkal s nedostatkem vybavení, potřebného prostoru, ale také s mýty a zlovyky, které na Valašsku tehdy stále přetrvávaly. Při záškrť vyřizovaly matky krk petrolejem, všechny bolesti břicha měla vyléčit svíčka zapálená nad pupkem. O alkoholu nemluvě, ten se v domácnostech používal k uklidnění či uspání dětí, často i velmi malých. Zapotřebí je připomenout nízkou životní úroveň většiny obyvatel Valašska, špatnou výživu dětí a závažné choroby (záškrť, dětská obrna, spála).

První rok byl primář na vše sám, bez sekundáře, nepřetržitě ve službě. Kromě práce v nemocnici měl ještě dětské poradny v celkem dvanácti obcích. V roce 1947 přišly první lékařské posily a oddělení, které sídlilo v chirurgickém pavilonu, se mohlo rozvíjet. Zlepšovala se i celková situace v regionu. Poslední větší epidemie dětské obrny byla v roce 1954, následujícího roku se zavedlo očkování a nemoc vymizela. Zlepšily se diagnostické možnosti, začaly se využívat transfuze krve a nová antibiotika.

První odborná ambulance patřila dětské kardiologii

Na oddělení byla podle dostupných materiálů již v padesátých letech zavedena rehabilitace a pravidelné rozcvičky. V roce 1955 byla zřízena škola při dětském oddělení. Začaly vznikat odborné ambulance, jako první v roce 1959 odborná kardiologická ambulance pro děti. V šedesátých letech se začaly intenzivně budovat jesle, které také organizačně spadaly pod nemocnici, respektive Okresní ústav národního zdraví. V osmdesátých letech jich bylo na území města dvanáct.

MUDr. Slavoj Vrzala byl primářem dětského oddělení bezmála třicet let. Roku 1975 odešel do penze a jeho místo převzala **MUDr. Jarmila Straňáková**. Pokračovala v prohlubování péče, byly vyhledávány děti se zvýšeným krevním tlakem a zavedeny nové vyšetřovací metody. Byl zřízen box intenzivní péče. Rozšířila se péče o dětské diabetiky a endokrinní pacienty. Roku 1980 se oddělení přestěhovalo do tehdy nově dokončeného pavilonu léčebny dlouhodobě nemocných.

Dětské oddělení s primářkou MUDr. Straňákovou (sedící uprostřed)

Po dosažení důchodové věku odešla roku 1984 MUDr. Straňáková z primářského postu, dále vedla kardiologickou poradnu a působila jako lékařka v dětské ozdravovně v Huslenkách-Kychově. Primářskou štafetu po ní převzal **MUDr. Jiří Kilián**. Těto mimořádné osobnosti se budeme věnovat v dalším vydání zpravodaje.

Dostavba interny: přijmová ambulance i laboratoř

Všechny obory, o kterých jsme nyní mluvili, sídlily v novém chirurgickém pavilonu. Původní pavilon získali internisté. Prostory však bylo zapotřebí opravit a zmodernizovat, dostavit laboratoř. Interní oddělení bylo po úpravách otevřeno v roce 1947.

Koncem šedesátých let se uskutečnila rozsáhlá přístavba a rekonstrukce. Roku 1967 byla vybudována příjmová ambulance a v mezipatře nad ní funkční laboratoř. O dva roky později byla otevřena jednotka intenzivní péče, jedna z prvních v tehdejší Severomoravském kraji. Podobu interny zachycují i „srpnové“ fotografie v našem historickém kalendáři.

Od roku 1975 se oddělení zapojilo do kardiovaskulárního programu. První období bylo zaměřeno na akutní formy ischemické choroby srdeční, druhé na vyhledávání a správnou léčbu nemocných s vysokým krevním tlakem. Díky novým diagnostickým a léčebným postupům se snížila úmrtnost na akutní infarkt myokardu z 30 na 12 %. Na vyčleněné části interního oddělení jsou soustředěni nemocní s cévními mozkovými příhodami, kde byla léčebná péče spojena s péčí rehabilitační.

Primářem interního oddělení byl už od roku 1947 **MUDr. Miroslav Vejrosta**. V čele oddělení byl do roku 1980, kdy primariát předal MUDr. Jiřímu Hrabalovi. MUDr. Miroslav Vejrosta, emeritní primář interního oddělení, okresní odborník pro vnitřní lékařství, dlouholetý předseda Spolku lékařů na Vsetíně, nositel státního vyznamenání Za vynikající práci a Medaile Jana Evangelisty Purkyně, zemřel 20. srpna 1987 ve věku 74 let.

Samostatným primariátem se infekční oddělení stalo až v roce 1961 příchodem **MUDr. Sabiny Obrové**, která se stala jeho první primářkou. Pracoviště mělo 42 lůžek v šesti pokojích. K hospitalizaci se však přijímali pouze pacienti s infekční žloutenkou a průjemovými onemocněními. Ročně se staralo o šest až sedm stovek pacientů. Podmínky na oddělení již nevyhovovaly, což změnila až novostavba. Starou budovu i stavbu nové zachycuje zářijová stránka našeho historického kalendáře.

Tyfová epidemie, která se dostala do románu

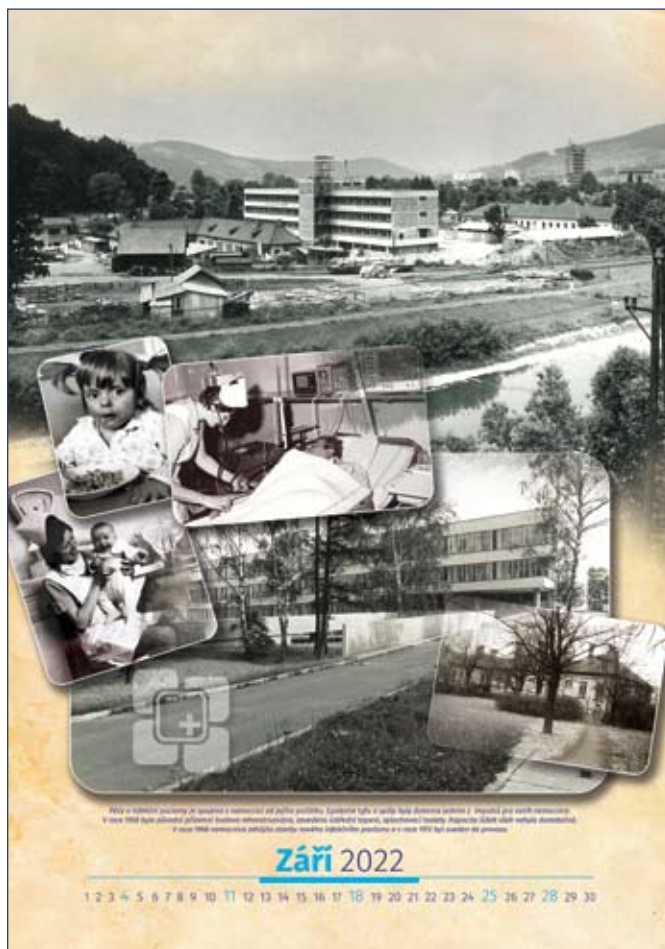
Největší investiční akcí šedesátých a sedmdesátých let dvacátého století v naší nemocnici byla stavba nového infekčního pavilonu. Zahájena byla v listopadu 1968 a dokončena po čtyřech letech.

Historie péče o infekční pacienty je však mnohem starší. A jsou o ní záznamy už před otevřením nemocnice, tuto kapitolu jsme si připomínali v dřívějších zpravodajích. Od roku 1911 byli infekční pacienti hospitalizováni v přízemní budově v místě dnešního nového interního pavilonu. Po roce 1947 na péči o nezletilé infekční pacienty dohlíželo dětské oddělení, na dospělé pak internisté.

V březnu roku 1954 vypukla ve Valašském Meziříčí epidemie břišního tyfu, která byla rozšířena cukrářskými výrobky. Onemocnělo 256 osob, z nichž 11 zemřelo. Nejbližší infekční pracoviště bylo ve Vsetíně, to bylo přeměněno na diagnostické centrum pro školáky, část dětského oddělení byla vyhrazena pro předškolní děti a celé interní oddělení přeměněno na diagnostické centrum pro dospělé. Za dobu epidemie tu prošly více než tři stovky osob. Okolnosti tyfové epidemie ve svém románu Hana popsala spisovatelka Alena Mornštajnová.

Primářka MUDr. Sabina Obrová při práci

Každý pokoj měl vlastní toaletu a koupelnu

Nový infekční pavilon zahájil provoz 20. listopadu 1972. Měl 32 lůžek pro dětské a 28 lůžek pro dospělé pacienty. Jednolůžkových boxů bylo celkem šest, ostatní pokoje byly dvoulůžkové, každý s vlastním sociálním zařízením. Na finálních úpravách a úklidu se brigádnicky podíleli i zaměstnanci oddělení, kteří zde odpracovali dohromady více než čtyři tisíce hodin.

Počet hospitalizovaných se zdvojnásobil. Oddělení již splňovalo podmínky pro příjem všech infekčních pacientů, k dispozici byla i dezinfekce odpadních vod. V roce 1974 odešla primářka MUDr. Sabina Obrová pracovat na infekční oddělení svatavské nemocnice. Vedení oddělení dostal na starost odborník na jaterní choroby **MUDr. Otakar Soušek**, který zavedl endoskopické vyšetřování zažívacího traktu. Souběžně se začala rozvíjet také péče o děti v rekonvalescenci po infekční žloutence. V roce 1976 byla vybudována jednotky intenzivní péče pro neuroinfekce a pacienty s jaterním selháním. O rok později odešel MUDr. Otakar Soušek do penze, zemřel v roce 1981, bylo mu 72 let.

Jeho nástupkyní se stala **MUDr. Jarmila Březovjáčková**, která na oddělení pracovala už od jeho založení. Primářkou byla jmenována prvního února 1977. Jejím dlouholetým spolupracovníkem byl MUDr. Jaroslav Pilarský.

MUDr. Jarmila Březovjáčková stála v čele infekčního oddělení osmnáct let až do roku 1995. Počet pacientů byl veliký, v prvních deseti letech činnosti bylo na oddělení hospitalizováno 14 851 nemocných. Ošetřování infekčně nemocných bylo náročné a paní primářka pracovala bez ohledu na čas a osobní život,

snažila se pacientům pomoci, co bylo v jejich silách. Náročná práce se podepsala na jejím zdraví. Po odchodu z primářské funkce ještě několik let pracovala v ambulanci, později odešla do starobního důchodu. Při oslavách stého výročí nemocnice byla navržena na ocenění, předání se však, bohužel, již nedožila. Zemřela v roce 2011.

Na infekci se narodili Jiřík, Bohdana a další děti

Na infekci se i rodilo. K izolaci totiž byly přijímány i těhotné ženy v inkubační době nebo s projevy infekčního onemocnění. Prvního února 1975 se tady narodil chlapeček Jiřík H. „Protože vím, že zdravotní stav mé manželky byl velmi vážný a ze strany lékařů a ostatního zdravotnického personálu jí byla poskytnuta maximální zdravotní péče, chtěl bych alespoň touto cestou všem poděkovat za vzornou péči, kterou jste mé manželce po celou dobu poskytovali,“ napsal později tatínek Václav H. a poslal na oddělení fotografie malého Jiříka, který krásně prospíval, i spokojené maminky.

Ještě téhož roku, konkrétně 28. 11. 1975 se na infekčním oddělení narodila Bohdana V., která později absolvovala SZŠ ve Vsetíně a stala se zdravotní sestrou. Od roku 1979 byly přijímány k izolaci těhotné ženy nejen z okresu Vsetín, ale také Přerov a Olomouc. K dispozici byl na oddělení inkubátor pro nedonošené děti.

Na stránce své kroniky uchovávali zdravotníci také fotografie dětí, o jejichž život se velmi báli a bojovali. Čestná místa mezi fotografiemi mají Zbyněček s přezdívkou Ťutínek i malý kojeneček Martínek.

„Ležel u nás se zánětem mozkových blan. Plných třicet šest hodin jsme bojovali o záchranu jeho života, střídaly se při resuscitaci. Dnes už je velice šikovný. Jeho rodiče s ním docházejí na kontrolu, posílají fotografie. Ani nevíte, jak nás těší každý úspěch,“ vzpomínaly sestry.

Radost jim dělala skalka, vyhrála i celostátní soutěž

Pověstná byla květinová výzdoba uvnitř tehdy nového infekčního pavilonu (na dvě stovky květináčů), ale i skalka u příjezdové rampy.

„Na jaře roku 1975 jsme se rozhodli si vybudovat před infekčním pavilonem květinovou skalku. Hodně nám pomohli manželé některých našich sester, obzvláště s dovozem kamenů z Bečvy, s výkopem a úpravou terénu. Pomohla i maminka naší staniční, která se s námi rozdělila o květiny,“ zavzpomínala tehdejší vrchní sestra **Stanislava Kopečková**, která na

infekčním oddělení pracovala plných 26 let a později ji vystřídala Miroslava Mládenková. Skalka se stala velmi oblíbeným cílem procházek pacientů i potěšením pro zdravotníky samotné. Pestrost barev a tvarů upoutávala všechny příchozí. Infekční oddělení dokonce pořádalo výlety na květinové výstavy, aby pro svou skalku koupili nové přírůstky. Krásná byla, díky pečlivé údržbě, řadu let. V roce 1976 dokonce vyhrála celostátní soutěž Naše vlast – kvetoucí zahrada, kterou vyhlásil časopis Vlasta.

Do přízemní budovy se nastěhovali neurologové

Co se stalo s přízemním objektem, kde dříve infekční oddělení sídlilo? Nemocnice se pustila do jeho rekonstrukce. Vznikla tak stanice s třiceti lůžky, kde od 1. 7. 1973 začalo fungovat nové neurologické oddělení. Jeho prvním primářem se stal **MUDr. Josef Křupka**. Bylo mu tehdy 33 let a měl již zkušenosti z nemocnic v Prostějově a Bruntále. Vsetínská neurologie brzy získala přízeň pacientů.

Zapotřebí bylo dalších lůžek, ta získali v roce 1981 v novém infekčním pavilonu. Díky inovacím a spolupráci na vývoji získali neurologové moderní vybavení: na oddělení sloužil prototyp československého elektromyografu Tesla, ve spolupráci s místními podniky byl sestaven třísegmentový stůl pro manuální terapii, kterému byl udělen patent. Diagnostika i léčba se stále zdokonalovaly. Primář MUDr. Josef

Křupka byl stálým lektorem první lékařské fakulty v Praze, kde přednášel v kurzech manuální medicíny. Ve funkci primáře působil osmnáct let. Na přelomu let 1989 a 1990 byl ředitelem nemocnice s poliklinikou. I později v důchodovém věku pracoval v soukromé neurologické praxi. Věnoval se sportu, byl dlouholetým předsedou tenisového oddílu TJ Zbrojovka Vsetín. U příležitosti 100. výročí nemocnice mu bylo v roce 2011 předáno Čestné uznání za mimořádný přínos pro rozvoj Vsetínské nemocnice. O sedm let později (9. srpna 2018) MUDr. Josef Křupka zemřel ve věku nedožitých 78 let.

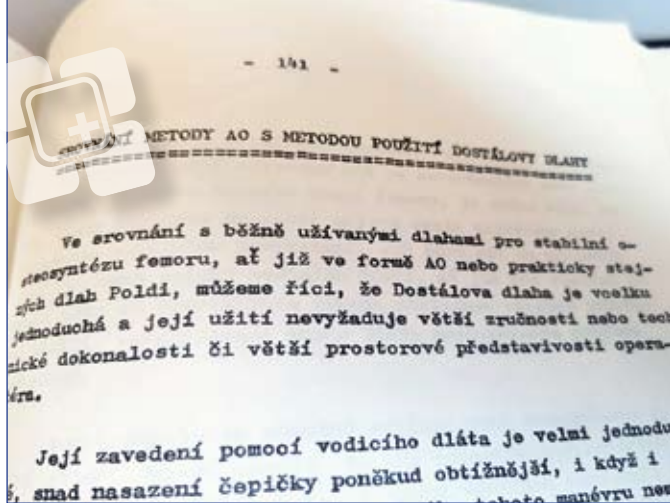
Zakladatel ortopedie, sportovní lékař, inovátor

Čestné uznání za mimořádný přínos pro Vsetínskou nemocnici převzal v roce 2011 také zakladatel a první primář ortopedického oddělení **MUDr. Robert Dostál, CSc.** Do naší nemocnice nastoupil v lednu 1961, bylo mu tehdy dvaatřicet let. Před příchodem do Vsetína pracoval v Trenčíně, Skalici,

Bruntále, ale i Hradci Králové. Ve Vsetíně pracoval v ortopedické ambulanci, kromě toho v nemocnici poskytoval také kvalifikovanou péči anesteziologickou při náročnějších výkonech. Dokonce byl také pověřen vedením ambulantního rehabilitačního oddělení.

V říjnu 1965 se stal přednostou nově vzniklého ortopedického oddělení. Pracoviště provádělo prakticky všechny tehdy známé ortopedické i traumatologické výkony. MUDr. Dostál věnoval pozornost zánětům kostní dřene, spastikům a sportovním úrazům. Hledal ale také vlastní způsoby léčby. Zkušenosti získával na řadě dalších pracovišť v Německu, ve Vídni, ve Švýcarsku, později byl pozván i do moskevské ČITO. Vznikla dobrá spolupráce s ortopedickými odděleními na pražské Bulovce, v Bratislavě.

V roce 1976 MUDr. Dostál absolvoval kurs tropického lékařství a zkoušku z francouzštiny, v následujících dvou letech pak úspěšně pracoval v Univerzitní nemocnici u Svatého Lukáše na Maltě.

Po návratu se pustil do inovátorské činnosti: vsetínská ortopedie byla jedním z prvních pracovišť při užívání stabilní kompresivní osteosyntézy s použitím dlahy vlastní konstrukce, která byla vyrobena ve Zbrojovce Vsetín a patentována. Problematicke se v roce 1984 věnovala i jeho kandidátská práce, která je dodnes v našem nemocničním archivu.

Celoživotním koníčkem doktora Roberta Dostála byl sport. Byl trenérem házené, několik let i fotbalu, a sportovním lékařem. Zajímal se rovněž o společenský život a politiku. Pracoval v zastupitelstvu města Vsetín a v letech 1992 až 96 byl poslancem Parlamentu České republiky. V rámci parlamentní činnosti aktivně prezentoval ČR v řadě zemí: v Kanadě, Japonsku, Thajsku, Velké Británii, Finsku, Rakousku, USA, včetně setkání v OSN s delegacemi zemí.

MUDr. Robert Dostál, CSC. zemřel 27. června 2020 ve věku 91 let. Když v roce 2008 slavil osmdesátku, řekl o něm vsetínský ortoped MUDr. Bedřich Vašek: „MUDr. Dostál nás vždy upozorňoval, abychom se zamýšleli nad uplynulým časem, minulostí, poněvadž ta vydává svědectví o nás a o tom, co jsme vykonali dobrého i o tom, v čem jsme pochybili, poněvadž je hodnotou i poučením pro současnost i budoucnost a výzvou, abychom se vyvarovali chyb, kterých jsme se již jednou dopustili.“

Personalistka je jubilejní dárkyní, slavilo se i výročí

Jubilejním 2000. dárcem krve se stala v závěru června jedna z našich kolegyně, personalistka a mzdová účetní Eva Kovářová. Právě u ní se pomyslné počítadlo zastavilo. Popřát a poděkovat za dárcovství, které pomáhá zachraňovat lidské životy a zdraví, jí přišla zdravotnice v retro sesterské uniformě. Zdeňka Nesvadbová si takto připomenula padesát let od nástupu do naší nemocnice.

Eva Kovářová krev daruje čtyři roky, ve středu 29. června zavítala na hematologické a transfuzní oddělení podevátě. Nemocnici a především její zaměstnance zná velmi dobře, na personálním oddělení pracuje už dvacet let. K dárcovství krve ji přivedl manžel, který je již dlouholetým dárcem, ale významnou roli sehrálo právě i prostředí nemocnice. „Chtěla jsem pomoci nemocným, kteří krev potřebují. Podpořit zdravotníky v jejich snažení, kterého si velmi vážím,“ uvedla Kovářová.

A v odborné místnosti se gratulovalo ještě jednou: Zdravotníci přáli své kolegyni Zdeňce Nesvadbové. Třetího července tomu bylo padesát let, co nastoupila do naší nemocnice. Výročí si připomenula v dobové sesterské uniformě s bílým čepcem, která byla po několik desetiletí symbolem této profese. Zdeňka Nesvadbová pracovala čtyřicet let na chirurgii, po odchodu do penze ji ale přivolaly zpět laboratoře. Deset let již pomáhá při odběrech krve od dobrovolných dárců, aktivně se podílí na nábořech do registru dárců kostní dřene, naposledy na nedávném Dnu s nemocnicí. „Dnešek si velmi užívám, dárci se se mnou fotografují, ptají se na uniformu. Mnozí si ji ještě pamatují, ale ti nejmladší z našich dárců ještě ani nebyli na světě, když se přestaly nosit,“ řekla s úsměvem. Svůj profesní příběh nedávno představila v rozhovoru v rámci našeho podcastu Pod kloboukem.

„V roce 1972 jsem odmaturovala na střední zdravotnické škole a v červenci téhož roku nastoupila do tehdejšího Okresního ústavu národního zdraví, pod který naše nemocnice tehdy patřila. Vystudovala jsem původně dětskou sestru a byla jsem přidělena na chirurgické oddělení, kde byly zřízeny dva dětské pokoje,“ zavzpomínala Zdeňka Nesvadbová. Po mateřské dovolené nastoupila na chirurgickou jednotku intenzivní péče, kde pracovala až do odchodu do penze v roce 2012. „Na chirurgii nemohu zapomenout, protože jsem tam byla většinu svého profesního působení, ale také musím vzpomenout kolektiv hematologického a transfuzního oddělení, kde jsem nyní a je to perfektní. Kolektiv je bezva,“ dodala.

Jak se změnila za padesát let sesterská práce? „V době, kdy jsem nastoupila do nemocnice, nebyly ještě žádné jednorázové pomůcky. Každou jehličku musely sestry proplachovat, umýt, uložit do Petriho misky, dát sterilizovat. Musely jsme si ukládat a skládat čtverečky na operační rány, dávat do sterilizačních bubínků, motat tampónky, sušit rukavice a talkovat je, abychom se do nich pak vůbec dostaly. Tomu už by dnes žádná ze studentek ani nevěřila,“ hodnotila s tím, že s moderním dneškem je to neporovnatelné. Pochválila i současné vybavení nemocnice.

„Paní Zdenka je velkou osobností naší nemocnice, vždy usměvavá, vstřícná, ochotná kdykoli a kdekoli pomoci i poradit. S obrovským srdcem a zkušenostmi. Takových máme v nemocnici mnoho, ale těch, které zde pracují 50 let, není zdaleka tolik. Naše Zdenička, tak jí v nemocnici říkají nejen kolegyně, ale i mnoho dárců krve z naší transfuzní stanice. Pokud potřebujete inspiraci, pozitivní energii nebo návod na štěstí a vitalitu, poslechněte si alespoň náš podcast, nemáte-li možnost se s ní potkat osobně,“ reagovala tehdejší ředitelka, dnešní ekonomická náměstkyně Ing. Věra Proušková. Všechny díly podcastu Pod klobúkem najdete na webu nemocnice, v sekci Informace, rubrice Podcast.

Kryštof podle svých slov směřuje k interním oborům

Kryštofa Kupčíka potkáváme v nemocnici již opakovaně. Prostředí poprvé poznal už před lety jako student vsetínského gymnázia, účastník jednoho z prvních ročníků originálního projektu Valašského Medik Klubu. Pak předloni, když jako student medicíny pomáhal coby dobrovolník při první covidové vlně na infekčním oddělení. „Doufám, že jsem byl prospěšný,“ reagoval tehdy. V červenci jsme jej v nemocnici přivítali znovu, tentokrát na interním spojeném lůžkovém fondu, po ukončeném 4. ročníku studia všeobecného lékařství.

Co se od našeho posledního setkání změnilo a jak probíhá praxe? „Změnilo se toho hodně, nyní už konečně mám i lékařskou perspektivu. Je to praxe s lékaři, předtím to byla praxe ošetrovatelská, posléze sesterská. Nyní už je to příprava na budoucí profesi, pro mne určitě přínosná. Budoucí specializace se už jeví jasněji, budu si vybírat zřejmě mezi interními obory,“ vysvětloval Kryštof a dodal: „Chtěl bych poděkovat všem, kteří se mi věnovali. Hodně mě toho naučili a přijměte se ke mně chovali.“

Dobrovolnictví u Denisy ovlivnilo výběr povolání

Již čtvrtým rokem chodí Denisa Čermáková na oddělení následné péče se svými psíky rozdávat radost v rámci canisterapie. Za dobrovolnickou práci získala před dvěma lety z rukou představitelů Vsetína cenu Křesadlo. A canisterapie ovlivnila i její volbu povolání. „Zjistila jsem, že se mi nemocniční prostředí a setkávání s pacienty líbí. Z canisterapie mám vždy velkou radost, pacienti jsou nadšení. Vždy je to vytrhne z jejich problémů, nemocničního stereotypu. A milé je i setkávání se zdravotníky,“ komentovala s úsměvem Denisa, která úspěšně ukončila druhý rok všeobecného lékařství na Lékařské fakultě Univerzity Palackého v Olomouci. A my se těšíme, až se s ní v nemocnici brzy potkáme také v nové roli medičky na praxi.

Vsetínská nemocnice a.s. nabízí
stipendium studentům
 všeobecného lékařství
 a nelékařských zdravotnických oborů

Stipendijní program Vsetínské nemocnice a.s. je spolufinancován Zlínským krajem

Medici:
 • Stipendium 10.000 Kč měsíčně
 • Pro studenty/ky 5. a 6. ročníku prezenční studia lékařských fakult vysokých škol

Novinka! Nelékařské zdravotnické obory - kombinovaný studijní program
 • Stipendium ve výši 4.000 Kč měsíčně

Stipendium pro mediky i nelékařské obory

Pro studenty všeobecného lékařství a nelékařských zdravotnických oborů má nemocnice i v letošním roce připravena zajímavá stipendia. Medici mohou získat 10 tisíc korun měsíčně, vysokoškolští studenti nelékařských zdravotnických oborů 2 500 korun měsíčně (zvýhodněná stipendia 4 500 korun měsíčně) a budoucí praktické sestry 2 000 korun měsíčně. Nemocnice finančně podporuje také studenty kombinovaných programů na vysokých či vyšších odborných školách, kteří po dobu studia zároveň pracují v nemocnici (týká se nových i stávajících zaměstnanců). Měsíčně tak mohou k výplatě získat 4 000 korun, a to po celou dobu studia.

„Žádost o stipendium je možné podávat na personální oddělení nemocnice do 30. 9. 2022,“ uvedla personalistka Milena Štichová a připomenula, že stipendijní program je spolufinancován Zlínským krajem. Podrobnosti najdou zájemci na webu.

Poděkování

Vysvětlení pana doktora maminku velmi uklidnilo

„Vážný pane řediteli, chtěl bych Vaším prostřednictvím moc poděkovat MUDr. Daliboru Dvořákovi za odborný, profesionální a lidský přístup k mé 82leté mamince. Navštívil jsem s ní chirurgickou ambulanci 11. 7. 2022 pro silné bolesti v oblasti břicha a zad. Ujal se nás pan doktor Dvořák, který po důkladném a odpovědném vyšetření maminku ujistil, že tyto její vystřelující bolesti do břicha vycházejí z oblasti páteře a navrhl jí, a také předepsal rehabilitace a velmi pečlivě mamince vysvětlil případný další lékařský postup, pokud tyto bolesti neustoupí. Maminka byla velmi spokojená a vysvětlení pana doktora ji velmi uklidnilo, neboť se domnívala a žila ve strachu, že má nějaké vážné onemocnění.“

Na vstřícném, ochotném a také důstojném jednání pana doktora je vidět jeho zájem o pacienty, toho si je třeba velmi cenit, protože některým lékařům chybí. Podotýkám, že i zdravotní sestry byly skvělé, moc milé. Ještě jednou děkuji.“

Vlastimil N., Valašské Meziříčí

Porodníci byli velmi potěšeni krásným poděkováním, které si pro ně připravila maminka Nela B. Ta v závěru června přivedla v naší porodnici na svět krásného chlapečka. Děkujeme a přejeme hodně zdraví a pohody

Přeji nemocnici co nejvíce spokojených pacientů

„Dvaadvacet dnů jsem ležela na interním oddělení ve 2. a 3. patře nové interny. Musím říct, že jsem obdivovala obětavý a profesní přístup personálu k pacientům. Mohla jsem jejich práci posoudit, protože jsem pracovala ve zdravotnictví od maturity až do důchodu. Chtěla bych jim touto cestou za jejich vzornou péči poděkovat a popřát, ať jsou za svoji náročnou a zodpovědnou práci náležitě oceněni. Přeji Vsetínské nemocnici co nejvíce spokojených a uzdravených pacientů.“

S úctou Eva B., 84letá důchodkyně, bývalá ženská sestra

Děkuji za stálý úsměv na tváři, který také léčí

„Tímto dopisem bych chtěla poděkovat celému kolektivu ortopedického oddělení Vsetínské nemocnice za příkladnou péči o své klienty. Děkuji moc lékařům, sestřičkám i bratrům, ošetřovatelkám i pracovníkům rehabilitace, studentkám i uklízečkám. Jste výborný kolektiv, milí, ochotní, stále usměvaví. Z vlastní zkušenosti vím, jak je práce ve zdravotnictví náročná, psychicky i fyzicky. A proto vám všem ještě jednou vřelý dík za péči před i po operaci, za hezký přístup ke klientům, za stálý úsměv na tváři, který také léčí.“

Zdraví Naděžda P.

Děkuji celému týmu chirurgického oddělení

„Počátkem května jsem nastoupila na operaci žlučníku ve vaší nemocnici, na chirurgické oddělení a následně i jednotku intenzivní péče. Chtěla bych vyjádřit, alespoň touto formou, velkou vděčnost a poděkovat za provedení samotné operace, ale i za příkladnou starost, vzorný a lidský přístup a péči o mou osobu, všem vašim, velmi ochotným a profesionálním pracovníkům, zejména panu primáři, ošetřujícím lékařům, sestřičkám a celému kolektivu.“ Děkuji mnohokrát, s úctou a pozdravem

Anna Z., Slavičín

Chirurgie C se v závěru souvislé praxe loučila se „svými“ studenty MG, SZŠ a VOŠZ Vsetín. „Děkujeme za milou spolupráci, věříme, že to byl pro ně příjemný čas, ve kterém se dozvěděli něco nového. Přejeme hodně úspěchů v dalším studiu a těšíme se na další setkání, třeba jako s budoucími kolegy, kolegyněmi,“ napsali zdravotníci

Starostlivý přístup a srdce na dlani

Chtěla bych touto cestou poděkovat za profesionální, lidský, starostlivý přístup se srdcem na dlani MUDr. Elišce Hoškové a sestřičce Ladě Bazalkové. Byla jsem odeslána z Valašského Meziříčí k vám na neurologickou ambulanci ve Vsetíně s velkými bolestmi zad. Také děkuji sestře ze stacionáře Jarmile Zubíčkové za milý a citlivý přístup.“

S poděkováním za skvělou péči Lenka Z.

Z nového kávovaru se těší pracovníci ortopedického oddělení. Získali jej díky finanční podpoře VS PLASTIK, s.r.o. Děkujeme

Originály korespondence, včetně plných jmen pisatelů, jsou uloženy u manažera kvality Ing. Libora Czeffera

Školáci chválili stanoviště, cvičení i vědomostní kvíz

Více než čtyři stovky spokojených školáků vsetínských základek, ale i dospělí návštěvníci, kteří zaměřili na prevenci či vstoupili do registru dárců kostní dřeně. Takový byl v pořadí sedmý Den s nemocnicí, který se uskutečnil v pátek 17. června 2022.

Podtitulem bylo Znovu se nadechnout, oblíbená akce se konala po dvouleté covidové přestávce. K vidění byl i obří model plic, o možnostech prevence, odvykání kouření i případných obtížích mohli přichodzí diskutovat s pracovníky oddělení tuberkulózy a respiračních nemocí. V obležení bylo stále pracoviště rehabilitačního oddělení, kde se také cvičilo.

Pro školáky bylo připraveno patnáct stanovišť, většina z nich uprostřed areálu na trávnících, ale také uvnitř nemocničních budov. Zaměřena byla na představení péče, rovněž na první pomoc, obvazovou techniku, správnou výživu, poznávání anatomie, informace o dárcovství krve. Bylo možné nahlédnout i do převozové sanitky. Dozvědět se více o činnosti ambulancí v budově nové interny.

„Líbilo se nám stanoviště s obvazovou technikou a první pomocí, velkým lákadlem bylo i představení hasičské techniky a vlastně všech prostor nemocnice, kam jsme se mohli podívat. Prostě úžasná akce. Jsem tady s třídou počtvrté, vždy jsme spokojeni,“ řekla nám učitelka Mgr. Júlia Šicová, která přišla do nemocnice s pátáky ze ZŠ Ohrada.

Sedmáci a osmáci mohli nahlédnout na anesteziologicko-resuscitační oddělení, pracoviště patologické anatomie, přichystán byl také kvíz se zdravotnickou tematikou. „Velmi praktický a užitečný byl program záchrany intoxikovaného kamaráda, který připravilo anesteziologicko-resuscitační oddělení. Žáci viděli přístroje, prohlédli si pokoje, ale líbila se i mnohá další stanoviště, například kontrola hygieny rukou s pomocí UV lampy. Žáci sami byli překvapeni, že si většina neumí správně mýt ruce. Fyzioterapeuti nás na závěr roz-pohybovali, to bylo super. A kvíz, ten neměl chybu. Moc se mi líbila rozmanitost celé exkurze,“ komentoval Bořek Navrátil ze ZŠ Vsetín.

Cviky u stanoviště rehabilitačního oddělení byly zaměřeny na protažení, správné dýchání. „Bylo fajn slyšet, že si i školáci samotní uvědomují, že je protahování důležité. Už vzhledem k tomu, co všechno zažili v distančním výuce, doma u počítačů. Jeden ze sedmáků mi po cvičení řekl: To je prima, to jsem dnes potřeboval. To od kluka jeho věku oceníte, je to povzbuzení do další práce,“ reagovala vedoucí fyzioterapeutka Mgr. Pavlína Matějčková.

Akce již tradičně vznikla ve spolupráci s partnerskou zdravotkou (MG, SZŠ a VOŠZ Vsetín). „Zaměřili jsme se na poskytování první pomoci, obvazovou techniku, ošetření popálenin a krvácení. Ale také na zdravý životní styl, zdravou výživu a prevenci kouření. Ptali jsme se, jaké škodlivé látky tabák a cigarety obsahují. Snažili jsme se motivovat školáky, aby si v co nejnižším věku uvědomili, že je kouření nezdravé, škodlivé,“ uvedla odborná učitelka Mgr. Lenka Ondryášová.

K dispozici byla i prevence pro dospělé: měření tlaku či glykémie, vyšetření ledvin, nácvik samovyšetření prsu na modelu, poradna s personalistkou, ale také nábor dárců. „V průběhu Dne s nemocnicí přibylo do registru dárců kostní dřeně dalších deset lidí, ochotných pomoci nemocným s poruchou krvetvorby,“ informovala vrchní sestra hematologického a transfuzního oddělení Marie Kašparová.

Odchovat kuře je snadné, u koně je to složitější

Sama vyrostla v paneláku ve vsetínské části Ohrada. Ráda ale jezdila k babičce do Ratiboře, kde se také později seznámila se svým mužem a už v obci zůstala. Jen v jiné části, v údolí Hološín. Dlouholetá staniční sestra Elena Vaculíková, kterou v bílém jistě všichni znáte, se kromě náročné práce na chirurgickém oddělení stará společně s mužem (a dnes i dospělými dcerami) o hospodářství. Podobně jako kdysi její babička či předkové jejího muže. Kromě slepic, ovcí, sadu, zahrady a lesa mají pět koní.

Dříve byla na vesnici téměř u každého domu drůbež, králíci, často i prasata. Dnes už to není takovou samozřejmostí. A Vy máte dokonce koně. Jaké byly začátky hospodaření? „Nastěhovali jsme se s manželem do chalupy, která už byla pár let neobývaná. Manželovi rodiče si zhruba dvacet let předtím postavili dvougenerační dům a odešli bydlet do dědiny. Začali jsme si tedy chalupu postupně opravovat, byli jsme mladí, plní elánu. Manžel už měl v té době tažného koně, to byl jeho velký sen, dostal ho k osmnáctinám.“

Máte si představit, že žijete na samotě? „Dřív se říkalo na pasekách, ale dnes už to v podstatě neplatí. Výstavba dorazila až k nám a plánují se tam další domy.“

Jak se během let proměnilo vaše hospodářství? Co jste všechno chovali? A jak jste na tom dneska? „Během let se chovaly krávy i prasata. Dnes máme ovečky, ale ty má na starost spíš tchán. Já se bavím drobným zvířectvem: máme slepice, kuřata, nepravdělně i krocany, husy, měli jsme také králíky. Dále psy, kočky, prostě to, co patří k chalupě. A co se týká koníků, tak jsme jejich počet navýšili na pět. Dva jsou tažní, dva na hobby ježdění. Jsou to dvě kobyly a jedno odrostlé hříbě.“

Mluvila jste o slepicích. Je náročné „vyplát“ kuře? „Když je kuře pod slepicí, tak je to téměř bez starostí. Nachystá se jen krmení, trochu jiné než pro dospělé slepice. Dodávám tvaroh, vajíčko natvrdo, třeba i se šrotem. O ostatní se postará kvočka, zajistí jim teplo, všechno, co potřebují. Když si necháte vylíhnout kuřátka v líhni, tak už je to něco jiného, musíte zajistit teplo, starat se víc.“

Přicházejí se podívat na farmu i kolegy z oddělení? „Určitě. Jsem společenská a ráda bych je přivítala i častěji, ale úplně na to není tolik času, jak bychom si všichni představovali. A většinou to drhne na tom, že se nejsme schopni domluvit. Zůstává to na úrovni plánu.“

A co romantika? Máte ke koníkům kočár nebo bryčku? „To by bylo krásné, ale také velmi nákladné a asi bychom to úplně nevyužili. Máme vozy, na kterých se sváží tráva, kamení, co je zapotřebí. Mým snem jsou krásné saně na zimní projížďky s koňmi, ale je pravda, že v posledních letech klimatické podmínky této radovance úplně nepřejí. Takový sníh, jaký by byl zapotřebí, je třeba čtrnáct dnů v roce. Ale když byly děti menší, tak jsme tak jezdili, saně si půjčili, koníkům dali rolničky, bylo to krásné, měla jsem to moc ráda.“

Je některý z koníků Váš favorit? „To tedy doslova. Náš nejstarší kůň, někdy říkám s trochou nadsázky, že je to moje třetí dítě. Odchovali jsme si ho od flašky, když při porodu zemřela kobyla, vykrvácela. Bylo to hodně náročné, protože hříbata se musí krmit často, to není jako třeba u telat. Koníka

jsme museli krmit co dvě hodiny, v noci jsme vstávali. Jmenuje se Favorit, je mu 22 let. Chybějí mu některé koňské návyky, zřejmě jak vyrostl s lidmi.“

Je hezké mít doma koně? „Moc ráda se na ně dívám. Ale je s nimi samozřejmě spojeno také hodně práce a výdajů. Ať už se jedná o návštěvy veterináře a kováře, pokud mají koně podkovy. My máme koně takzvaně naboso, nekujeme je. Kovář k nám chodí na úpravu kopyt, já říkám koňskou pedikúru. To musíme dělat pravidelně.“

Co krmivo, tráva? „Trávu sklízíme, letos už máme po senoseči, máme posušené. Tentokrát to bylo fajn, vyšlo počasí, takže se sušilo velmi příjemně. Taky proto, že už nesušíme ručně, ale máme stroje. Za traktorem jede rotačka, obracečka, shrnovač. Když chodíme do práce, to už by se ručně nedalo stíhat. Ale pamatuji to ještě u babičky, seklo se sekačkou, ručně obracelo, svázelo do stodoly, všechno vidlemi.“

I přesto je to spousta práce. Kolik času z Vaší dovolené zabírá? „Sedmdesát procent dovolené si беру na práci. Zbývajících třicet procent na relax, a nějaká kultura taky musí být.“

Přelom léta a podzimu je vždy na Valašsku spojen se sběrem švestek. Máte sad? „Trnečky musí být. Sad založil už stariček, stromy máme všude. Máme v plánu udělat nový sad, stromy je zapotřebí obnovit. Aby tradice zůstala zachována.“

Zeptali jsme se

1

2

3

4

**Potraviný z obchodu, zahrádky nebo farmy?
Co doma pěstujete nebo chováte Vy?**

1 | Marie Havlíková, kuchařka, oddělení stravování: „Zelenina ze zahrádky je určitě zdravější a hlavně chutnější. Když ji dám doma na stůl, krásně provoní celou místnost, ale nevydrží být tak dlouho čerstvá jako ta z obchodu. U nás na zahrádce pěstují rajčata, papriky, okurky. Už jsem skončila s květákem a zelím, protože mi to vždycky něco sežralo. Práce na zahradě stojí úsilí i čas, hlavně v horku se to musí dostatečně zalévat, ale baví mě to a je to vlastně skvělý relax i koníček. Dříve jsme chovali také ovce, krávu, býka, prase, koně i slepice. S tím bylo mnohem více práce.“

2 | Ing. Ladislav Kašpar, provozní náměstek: „Velký rozdíl mezi zeleninou z obchodu a zeleninou ze zahrádky je jednoznačně v chuti. O naši zahrádku se stará především manželka. Já zajišťuji zejména dostatek dešťové i potoční vody pro závlaku. Když se na světě objevili naši vnuci, chtěli jsme jim dopřát nějaký ten domácí produkt. Rozšířili jsme pěstování zeleniny také o chov pěti slepic, která nám snášejí vejce. V naší rodině je tradiční záležitostí také chov včel. A tak máme domácí med, který se svou kvalitou i chutí výrazně liší od toho z obchodu.“

3 | MUDr. Radim Slováček, primář, chirurgické oddělení: „Z obchodu je to pohodlnější, ale ne vždy odpovídá kvalita ceně. Pěstování na zahrádce je náročnější, a když se po dešti vyrojí slimáci, máte po úrodě. Na naší zahradě se tady ve valašském podnebí daří nejlépe fazolím. Letos máme prvním rokem pro pěstování zeleniny také skleníkem. Se sousemem chováme třicet ovcí. Je to masné plemeno, díky tomu máme vlastně kdykoliv k dispozici čerstvé maso. Druhou motivací je pro nás i nutná údržba CHKO Beskydy, tedy vypásání krajiny a udržování rozkvetlých luk.“

4 | Milena Štichová, personalistka: „Pro pestrost jídelníčku i chuti využíváme pro nákup masa jak ověřené řeznictví, tak vlastní zdroj z našeho chovu ovcí. Na chuti masa se vždy odrazí, že s těmi zvířaty žijeme, že se mají dobře, že víme, čím je krmíme. Chuť takového masa je vždy odlišná od masa z velkochovu. Skopové je svou chutí vždy nezaměnitelné. Při přípravě ho pro změnění chuti nakládám do mléka nebo jogurtu. Na zahrádce se nám moc zeleniny neurodilo, tak jsme si pořídili skleníkem. V tom máme papriky, okurky, rajčata a před skleníkem dýně i cukety.“

**Areál se na jeden večer
proměnil v letní kino**

Devátý srpnový večer se areál naší nemocnice proměnil v letní kino pro zaměstnance a jejich doprovod. Navíc dodaly mimořádnou atmosféru, znásobenou tím, že se promítal film, jehož několik scén se natáčelo právě u nás. Komédie KDYBY RADŠI HOŘELO se odehrává ve velikonoční době, kdy běžný chod vesnice naruší domnělý terorista. A je na hasičích a jejich spoluobčanech, aby se k nové situaci nějak postavili. Naše pozornost se ale především obracela k momentu, kdy se na plátně objevily záběry od nás, z prostoru před naším chirurgickým pavilonem a uvnitř staré interny. Tehdy u nás natáčeli Anna Polívková a Michal Isteník. Ve filmu hrají také Miroslav Krobot, Vladimír Škultěty a další. Více k tomuto i dalším filmovým projektům, které u nás vznikaly, najdete na webu nemocnice v sekci Informace/Video-téka/Natáčelo se u nás.

O našich přístrojích mohou mnohé patologie jen snít

Ročně zpracují tisíce vzorků, jejichž výsledky jsou určující pro další léčbu nejen onkologických onemocnění. Rubrika POŠLI TO DÁL nás zavedla na oddělení patologické anatomie, kde jsme vyzpovídali vedoucí laborantku Mgr. Věru MAŇÁKOVOU. V nemocnici pracuje již více než dvacetiletí, posledních 11 let v moderním pavilonu centrálních laboratoří.

Co Vás v poslední době potěšilo v práci? „Založením jsem věčný optimista, takže mám radost téměř každý den. Namátkově vyberu: dobrá spolupráce s odděleními, vydařený biologický experiment, návštěva patologie v Opavě, kde jsme při srovnání našich provozů dopadli na výbornou. Největší radost mám ale z jarního cyklu externí kontroly kvality, kdy jsme ve všech metodách uspěli na 100 %. Je to hodnocení nezávislých odborníků z praxe, ne samochvála. Pro nás opět na výbornou, tentokrát s velkým V.“

Kolik vzorků Vaše pracoviště ročně zpracuje a vyhodnotí? „Naše náplň práce se dá rozdělit na tři základní úseky: biopsie, cytologie a nekropsie. Stěžejní jsou biopsie, ročně zpracujeme okolo 7 500 vzorků. U cytologií rok od roku stoupá počet vyšetření – nejvíce jich provádíme pro neurologii. Posledním úsekem jsou nekropsie. Pitev je však stále méně, pokles zaznamenáváme především z interního oddělení. Myslím si, že je to škoda především pro mladé lékaře, protože stále platí slova klasika: Mortui Vivos Docent neboli Mrtví učí živé.“

Jaká byla Vaše cesta k patologii? „Má cesta k patologii byla velmi pragmatická: měla jsem tehdy malé děti a patologie je jen ranní směna s volnými víkendy, ale teď vážně. Ano, patologie je důležitý obor, ve kterém musíme neustále sledovat novinky ze všech medicínských oborů, především onkologie, chirurgie, gynekologie. Vzhledem k velikosti našeho oddělení a zastupitelnosti v odborných činnostech vyžadujeme od našich laborantů doplnění specializace v oboru histologie, patologie. Na kvalifikaci zaměstnanců dohlíží i auditor NASKL.“

Dnes sama vyučujete mladé zdravotníky. Jaké předměty? „Před sedmi lety jsem dostala nabídku ze vsetínské SZŠ na výuku předmětu patologie. Byla to velká výzva, protože přede mnou mnoho let tento předmět vyučovali primář MUDr. Mičulka a Mgr. Zgarbová. Vrhla jsem se tedy sama do

studia, tentokrát pedagogického, pro učitele středních škol, takže v jednu chvíli jsem byla učitel i student. Doufám, že mé působení na SZŠ je oboustranně prospěšné, mladí mne dobíjejí energií a já je na oplátku vědomostmi z patologie ☺“

Máte na oddělení řadu nových přístrojů. Usnadňují práci? „No jeřda. Hlavní benefit vidím v tom, že jsou ve velmi krátkém čase zpracovány především vzorky z gastroenterologických ambulancí. Dá se říci, že všechny tyto vzorky jsou vyšetřovány v režimu statim. Již jsem to mnohokrát zmínila, ale pochval není nikdy dost, děkuji vedení nemocnice, že respektuje náš odborný názor a umožnilo nám nákup těchto drahých přístrojů podle našich potřeb. Jsou to stroje, o kterých si mnoho okresních patologií může nechat pouze zdát.“

Co byste si přála pro své oddělení? „Přání mám spoustu, takže opět vybírám. Na prvním místě je to určitě úspěšná obhajoba akreditace NASKL, dále bych si přála, aby se nám podařilo najít dva nové lékaře/ky, kteří by posílili náš tým, ale také pohodu a dobré mezilidské vztahy jak na oddělení, tak v rámci nemocnice. No a také bych si pro své oddělení přála kávovar ☺“

Komu předáváte štafetu v naší anketě? „Říká se mládí vpřed, no a oddělení, které nám nejvíce dodává materiál na vyšetření, je chirurgie. Přála bych si tedy slyšet, jak spoluprací, nejen s naším oddělením, vnímá mladá lékařka MUDr. Michaela Filová.“

Salát s cizrnou a fazolemi je zdravá rychlovka

Přemýšlíte, jak připravit zdravé, chutné a rychlé jídlo? Vyzkoušejte vynikající recept naší vedoucí nutriční terapeutky Ing. Bc. Gabriely Janíčkové.

Na jednu porci budete potřebovat: 1 plechovku červených fazolí • 1 plechovku vařené cizrny • 10 ks cherry rajčat • 2 stonky řapíkatého celeru • 1 ks papriky / kapie • hladkolistou petržel • sůl • pepř • citronovou šťávu • olivový olej.

Postup: Luštěniny sceďíme a propláchneme ve vodě. Celer, rajčata, kapii a petrželku nakrájíme a smícháme s luštěninami dohromady. Osolíme a opepříme dle chuti. Přidáme 1 polévkovou lžici olivového oleje a šťávu z poloviny citronu. Nejlépe chutná vychlazený. Ideální jako příloha ke grilovanému masu, ale i jen tak samostatně. Jedna porce dodá energii 1 194 kJ, celkem 13,5 g bílkovin, 33,8 g sacharidů, 7,8 g tuku a 12,1 g vlákniny.

Přejeme dobrou chuť a spoustu zdraví.